

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XIX. Quaenam publica Confessio fiat coactè Sacerdoti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Ad eum modum voluntariè confessà est *Luc. 11.*
 mulier illa Euangelica, publica in ciuitate
 peccatrix, quæ super conuiuantes ingressa
 est, nõ iussa venit, inter epulas lachrymas ob-
 tulit; ac Christi pedibus aduoluta, pedes eius
 lachrymis lotos, capillis terfit, imitabile pœ-
 nitentibus exemplum præbens, vt sua spon-
 re ad DEI misericordiam per Pœnitentiæ
 semitam accedant.

Ad hanc voluntariam publicorum cri-
 minum Confessionem, sancti Patres popu-
 lum non indiligenter hortabantur, & inci-
 tabant.

*Quenam publica Confessio fit coactè
 Sacerdoti?*

*Quæstio
 XIX.*

Respōsio.
Cum is fit humanæ vanitatis præposterus
 pudor, vt quæ publicè patrare crimina
 non pudeat, pnblicè tamen agnoscere, & cõ-
 fiteri pudeat: visum est Ecclesiæ veteri, pu-
 blicè peccantes, & tamen crimen suum con-
 fiteri nolentes, ad publicã Exhomologesin
 compellere, idque non vno remedio.

Nam si crimen tam fuisset vulgatũ, quodd
 totam Ecclesiam, seu ciuitatem commouif-
 set, Episcopus, seu Pastor Ecclesiæ, peccantẽ
 coram omnibus arguebat; quemadmodum
 Paulus Timotheo præcipit, dicens: Peccan- *1. Tim. 5.*
 tes, corã omnibus, argue, vt & ceteri timorẽ
 habeant; correptum verò, & confiteri seu

D 7 agno-

Caput II. De Definitione

- agnoscere crimen recusantem, excommunicabat, nec recipiebat reum, nisi primùm cōfessum, cuius pulcherrimum exemplum habes in Epistola prima ad Corinth. vbi vides, quanta cum seueritate Apostolus Corinthios increpet, quòd publicum incestum illius Corinthij fratris, necdum agnoscentis crimen, dissimulassent, quòd eundem è medio non remouissent. Quem etiam, quia de resipiscentia nondum cogitabat, excommunicat, ac Sathanæ tradit, in interitum carnis, id est, in afflictionem corporis. Postea verò crimen (cōcepta iã ex inflicta poena tristitia, quæ secundum DEVM) publicè agnoscentem, ac confitentem absoluit, Ecclesiæ reconciliat, & communioni restituit.
1. Cor. 5.
- Orige. in Nume. homel. 15.
2. Cor. 5. & 7.

Præterea, Christus modum, disciplinamque prodendi, ac indicandi peccatum constituit, qua delinquens ad Exhomologesin tandem perueniret: Si peccauit, inquit, in te frater tuus, vade, & corripe eum inter te & ipsum solum; si te audiuerit, lucratus es fratrem tuum; si autem te non audiuerit, adhibe tecum, vnum vel duos, vt in ore duorum, vel trium testium stet omne verbum: Quòd, si non audiuerit eos, dic Ecclesiæ; si autem Ecclesiam non audiuerit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus.

Matth. 18.

Origen. in Leuit. ca. 5. homel. 3.

Cui non multum absimile est, quod in Leuitico scribitur, sic referente Origene: Si autem anima peccauerit, & audierit vocem iuramenti,

menti, & hic testis sit, & viderit, aut conscius fuerit, si nō iudicauerit, & ipsa accipiet peccatū eius. Quo, quid aliud docemur, quā ne vnquā in peccatis alienis polluamus cōscientias nostras, ne cōsensum malè agētibus præbeamus? Consensum quidem, nō solum pariter agēdo, sed etiam quæ illicitè gesta sunt, reticendo.

Euangelicum verò præceptum, in eo perfectiōis datum est, quod & ordinē indicandi peccatum demonstrat: Non enim vult te, si fortè videris peccatū fratris tui (quod nondum toti Ecclesiæ manifestariū est) cōtinuò euolare ad publicum, & passim proclamare, ac diuulgare aliena peccata, quod esset utiq; non corrigentis, sed potiùs infamantis. Solus, inquit, inter te & ip̄um solum corripe eum: Vbi enim seruari sibi mysterium viderit ille, qui peccauerit, seruabit & ipse emendationis pudorem. Si verò diffamari se viderit, illicò ad denegandi impudentiā conuerterur; & non solum non emendaueris peccatum, sed & duplicaueris.

PRIMO igitur solus inter te & ipsum, Secundo, adhibe tecum alios duos, vel tres: In ore enim duorum, vel trium testium, stabit omne verbum. Et quoniam tertio, seu postremo, mādāt correptionē ad Ecclesiam deferri, par erit, vt priùs, (hoc est, secundo) iuberet adhiberi duos vel tres testes, quibus præsentibus correptus, si peccatū agnosere,

&

1. Tim. 5.

Matth. 18.

Ibidem.

Caput II. De Definitone

& emendare non velit, posset duobus testibus adhibitis (cùm ad Ecclesiam delatũ fuerit eius peccatum) confutari, idque admodum prudenter, nempe, ne quis volens Evangelicum implere mandatum, calumniator videatur, si crimen deferat ad Ecclesiam, & deficiat testibus. Vides quò correptio Evangelica tentat, nempe, vt peccator ad Confessionem, & agnitionem criminum, nõ clam, aut internè, sed externè in fratrem seu manifestè commissõrum, adigatur: quam si recuset, neque se agnoscens, neque pœnitendo corrigens excommunicetur.

Aug. con.
epist. Per-
menia. li. 3.
ca. 2.

Quæstio
XX.
Quisnam modus in compellendis hominibus ad publicam Confessionem seruandus est?

Respõsio. AD duo hic respiciendum est. Primum, vt correptio fraterna ex dilectione & charitate; non autem ex odio, aut amarulentia procedat, verum in eum modum fiat, vt sentiat correptus suam salutem quæri: aliõqui compertum est plures qui arguente nullo, peccatores se esse cõfitentur, vbi de vera culpa fuerint fortassè correpti, defensionis patrocinium quærere, ne peccatores esse videantur, quod omninò cauendum est.

Greg. li. 2.
moral. ca.
16.
SECUNDO, vt excommunicatio infligatur non aliter, quàm, vt salubris Ecclesiæ medicina, quæ salutem omnium, materna charitate